

Sonbahar da Aşk Tablosu

– Ümit Seyhan · 20 Nisan 2010

Haram bir tabloda bir nü resim,
Elinde kadeh yan durmuş yüzün,
Bir yanın karanlığa tutuklu bir izdüşüm..
Diğer yanda umuda hasret,
Öylesine çizilmiş yağlı boya
Karaborsa beyaz güllere
uzatılmış ellerin,

Camdan sızan bir lokma ışığın ,
Gölgesinde sergilenmiş
Buğday renkli tenin.
durgunluğunla bütünleşmiş ,
gözbebeklerinin içinde,
DONUP KALAN BİR UTANÇ,
Böyle yasaklı teşhircilere açık
Kıyamet alameti sayılan
Korkunç ayıbın

Bir damla yaş süzülürken yüzünden,
zaman vermiş istifasını onu beş geçe,
Akmamış yaşın ibreti alem
kader birliğinde kalakalmış,
Sonbaharda AŞK TABLOSUNUN
içinde.

Bir sızı var boyaların hareketinde,
solgun kırmızıda kayıp gülüşlerin,
Gamzelerini saklamış
sert vuruşları fırçanın
biraz tuhafa yakın,
Abes kaçmış hüzzam fısıltısında
Avuntusuz çaresizliğin,

ve öylece
küçük bir odanın,

alalade bir köşesinde.

Ne kadar mahrum güzellikten diye,
Bakarken doğurgan bir güzelliğe.
Arı bir tutkunun ateşe çalan yanı
Yankılarda buluşan
Hayalin gerçekten cesur tavrı,
Bir katre arzunun bir dokunuşla
Tutkuya yatkın tarafı
Bir noktada ölümsüzlüğe dönmüş,
Ölüm den neyse farkı...

ümit Seyhan